رييو گيتهاب

Repository: https://github.com/elahekhodaverdi/SWT-Fall03

Commit Hash: b417706115c2ae9d553f7de777009af3787b23e6

باگهای حل شده در کد

در کلاس TableController در تابع addTable هنگام انجام عملیات parseInt به دنبال پارامتر seatsNumber نام دارد. برای حل این مشکل کافی است که این متد را به نحو زیر تغییر دهیم.

```
int seatsNumber;
try {
    seatsNumber = Integer.parseInt(params.get("seatsNumber"));
} catch (Exception ex) {
    throw new ResponseException(HttpStatus.BAD_REQUEST, PARAMS_BAD_TYPE);
}
```

و با این تست متوجه این باگ شدیم:

سوال اول

تفاوت اصلی بین انوتیشنهای SpringBootTest و WebMvcTest تمام کانتکست برنامه را بارگذاری میکند، که این دو ارائه میدهند. انوتیشن SpringBootTest تمام کانتکست برنامه را بارگذاری میکند، که شامل پایگاه داده، امنیت، و سایر اجزای زیرساختی است. به همین دلیل، برای این نوع از تست مناسبتر است، چرا که میخواهیم بررسی کنیم چگونه لایههای مختلف برنامه با یکدیگر تعامل دارند.

در مقابل، WebMvcTest بیشتر برای تست لایه کنترلرها مناسب است، زیرا تنها لایه وب را بارگذاری میکند و سایر لایهها را شبیهسازی میکند. این انوتیشن برای تست واحد رفتار کنترلرها استفاده میشود، بدون اینکه نیاز به نگرانی در مورد پیچیدگیهای سایر لایهها باشد. این روش به طور کلی به unit testing کنترلر ها میپردازد.

یکی دیگر از تفاوتهای مهم این دو انوتیشن، میزان configuration مورد نیاز است. از آنجایی که SpringBootTest تمام کانتکست برنامه را بارگذاری میکند، ممکن است نیاز به config اضافی برای تستها داشته باشیم، مانند config پایگاه داده یا تنظیمات امنیتی.

اما WebMvcTest نیاز به configuration کمتری دارد، زیرا فقط لایه وب بارگذاری میشود. به این ترتیب، برای نوشتن و نگهداری تستها سادهتر است و نیازی به config اجزای دیگر لایههای برنامه ندارید.

با این توصیف ها WebMvcTest سریع تر اجرا شده و برخلاف SpringBootTest نیاز به راه اندازی manual کمتری دارد.

سوال دوم

 $P = (\sim a \& b) | (b \& c) | (\sim b \& \sim c)$

الف)

Clause a	Clause b	Clause c	predicate
Т	Т	Т	Т
Т	F	Т	F
Т	Т	F	F
Т	F	F	T
F	Т	Т	Т
F	F	Т	F
F	Т	F	T
F	F	F	Т

ب)

id	Clause a	Clause b	Clause c	predicate
1	Т	Т	Т	Т
2	Т	F	Т	F
3	Т	Т	F	F
4	Т	F	F	Т
5	F	Т	Т	Т
6	F	F	Т	F
7	F	Т	F	Т
8	F	F	F	Т

اگر a به عنوان major clause باشد: (3, 7)

اگر b به عنوان major clause باشد:

زوج های زیر

(1,2) (1,6) (3, 4) (5,2) (5,6)

اگر c به عنوان major clause باشد:

زوج های زیر

(2,4) (2,8) (3,1) (6,4) (6,8)

Clause a	Clause b	Clause c	predicate	C_a	C_b	C_c
Т	Т	Т	Т		2,	5
Т	F	Т	F		2,	6
Т	Т	F	F	1,	3,	5
Т	F	F	Т		3,	6

F	Т	Т	Т		4,	
F	F	Т	F		4,	7
F	Т	F	Т	,1		
F	F	F	Т			7

جفت های مربوط به این قسمت در جدول با آیدی مشخص شدند و هر جفت یک شماره یکسان دریافت کرده است. لذا از نوشتن دوباره آنها به صورت جداگانه و دوباره اجتناب کردیم.

خیر جفت های نوشته شده در قسمت ب زیرمجموعه جفت های نوشته شده در این قسمت نیستند زیرا در قسمت پیستند زیرا در قسمت پیشتند ولی در حالت الف میتوانند متفاوت باشند پس شامل جفت های بیشتری است و در واقع برعکس است. جفت های این قسمت زیرمجموعه ای از جفت های قسمت ب هستند.

البته باید توجه داشت که RACC به طوری است که CACC را subsume میکند.

ت)

تنها از یک حالت میتوان با clause coverage به predicate coverage دست یافت آن هم با در نظر گرفتن دو تست زیر است:

FTF

TFT

در هیچ یک از بقیه ترکیبها نمیتوان به predicate coverage دست یافت. دلیل آن هم به این صورت clause است که اگر در ترکیب در نظر گرفته شده d و c یکسان باشند آنگاه در هر دو تست مربوط به coverage ما predicate را true میکنیم. اگر b و c متفاوت باشند دو حالت میمانند که آنگاه براساس predicate تنها در یک حالت b predicate خواهیم داشت. پس clause coverage لزوما باعث predicate خواهیم داشت. پس coverage لزوما باعث coverage

TTT -> T

FFF -> T

سوال سوم

کد زیر را داریم:

```
public static String calculateDiscountedPrice(double price, double
discountRate,
double minPurchase) {
if (price <= 0 || discountRate < 0 || discountRate > 1 || minPurchase <=
0) {</pre>
```

```
return "Invalid input";
} else if (price < minPurchase) {
return String.valueOf(price);
} else {
double discountedPrice = price * (1 - discountRate);
return String.valueOf(discountedPrice);
}
}</pre>
```

برای کد بالا سه یارامتر داریم که در ادامه block های مربوط به هریک را عنوان میکنیم.

:Price

- 1. A1: مقدار آن کوچکتر از صفر باشد (invalid).
 - 2. A2: مقدار آن مساوی صفر باشد (invalid).
 - 3. A3: مقدار آن بزرگتر از صفر باشد (valid).

:discountRate

- 1. B1: مقدار آن كمتر صفر باشد (invalid).
- 2. B2: مقدار آن مساوی صفر باشد (valid).
- 3. B3: مقدار آن بین صفر و یک باشد (valid).
 - 4. B4: مقدار آن مساوی یک باشد (valid).
 - 5. B5: مقدار آن بزرگتر از یک باشد(invalid).

:minPurchase

- 1. C1: مقدار آن کوچکتر از صفر باشد (invalid).
 - 2. C2: مقدار آن مساوی صفر باشد (invalid).
 - 3. C3: مقدار آن بزرگتر از صفر باشد (valid).

برای حالت else if نیز باید یک characteristics نیز داشته باشیم که else if برای حالت price < minPurchase را D1 و حالت برعکس آن را D2 در نظر میگیریم.

برای PWC تست های زیر را خواهیم داشت.

تستھا:

A1,B1, C1, D2	A2, B1, C2, D2	A3, B1, C3, D1
A1,B2, C2, D1	A2, B2, C3, D1	A3, B2, C1, D2
A1,B3, C3, D1	A2, B3, C1, D2	A3, B3, C2, D2
A1,B4, C1, D1	A2, B4, C2, D2	A3, B4, C3, D2
A1,B5, C1, D2	A2, B5, C2, D2	A3, B5, C3, D1

حالات مربوط به A3, C1, D1 و A3, C2, D1 و A2, C2, D1 و A2, C2, D2 و A1, C2, D2 و A1, C2, D2 و A1, C3, D2 و A1, C2, D2 و A1, C2, D2 و A1, C2, D1 و A1, C3, D2 و A1, C3, D3 (A1, C3, D3 A1, D3 A1, D3 A1,

```
import org.junit.jupiter.api.Test;
import java.util.List;
import static org.junit.jupiter.api.Assertions.*;
class DiscountCalculatorTest {
   private final List<Double> A = List.of(-10.0, 0.0, 50.0);
   private final List<Double> B = List.of(-0.1, 0.0, 0.2, 1.0, 1.1);
   private final List<Double> C = List.of(-5.0, 0.0, 30.0);
  @Test
  void testInvalidInputs() {
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(0), B.get(0), C.get(0))); //
A1, B1, C1, D2
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(1), B.get(0), C.get(1))); //
A2, B1, C2, D2
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(2), B.get(0), C.get(2))); //
A3, B1, C3, D1
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(0), B.get(1), C.get(1))); //
A1, B2, C2, D1
      assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(1), B.get(1), C.get(2))); //
A2, B2, C3, D1
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(2), B.get(1), C.get(0))); //
A3, B2, C1, D2
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(0), B.get(2), C.get(2))); //
A1, B3, C3, D1
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(1), B.get(2), C.get(0))); //
A2, B3, C1, D2
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(2), B.get(2), C.get(1))); //
A3, B3, C2, D2
      assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(0), B.get(3), C.get(0))); //
A1, B4, C1, D1
       assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(1), B.get(3), C.get(1))); //
A2, B4, C2, D2
```

```
assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(0), B.get(4), C.get(0))); //
A1, B5, C1, D2
    assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(1), B.get(4), C.get(1))); //
A2, B5, C2, D2
    assertEquals("Invalid input",
DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(2), B.get(4), C.get(2))); //
A3, B5, C3, D1
  }

@Test
  void testValidInputs() {
    assertEquals("0.0", DiscountCalculator.calculateDiscountedPrice(A.get(2), B.get(3), C.get(2))); // A3, B4, C3, D2
  }
}
```